

технологія перебуває на стадії становлення та має обмежену здатність в розумінні спеціалізованої термінології, виникає потреба у постійному оновленні та обачливому використанні штучного інтелекту [1]. Цілком зрозуміло, що розробка методики впровадження новітніх технологій в освітній процес вимагає обрання конкретної педагогічної стратегії та дотримання певних правил.

Явища і можливості штучного інтелекту в сучасному світі описані в роботах різних вчених, таких як: К. Адамс, І. Григоренко, С. Денежников, Л. Карвалью, Н. Кустра, Д. Лубко, О. Мороз, Ю. Нікольський, П. Норвіг, О. Павлюк, В. Пасічник, Ф. Педро, У. Поліщук, О. Радутний, С. Рассел, А. Рівас, О. Стебельська, Р. Ткаченко, Т. Чіу, С. Шаров, Ю. Щербина, та ін. Використання штучного інтелекту в освіті як помічника вчителя та додаток для створення персоналізованого навчального середовища та забезпечення зворотного зв'язку з учнем вивчали М. Мар'єнко, В. Коваленко, І. Візнюк, Н. Буглай, Л. Куцак, А. Поліщук, В. Киливник. Однак освітні можливості нових технологій, в основу яких покладено штучний інтелект, такі як «Twee», «invideo AI», «NaturalReader» та інші, що швидко набирають популярності, залишаються невивченими ні в теоретичному, ані в практичному плані.

Список використаної літератури

1. Башлай, В. М., Руднік, Д. Г. Нові можливості використання штучного інтелекту на прикладі chatgpt як інструменту для навчання і викладання. *Психолого-педагогічні проблеми вищої і середньої освіти в умовах сучасних викликів: теорія і практика* : Матеріали VI Міжнар. науково-практ. конф., м. Харків, 16-18 берез. 2023 р.

2. Використання штучного інтелекту в освіті / І. М. Візнюк та ін. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2021. Вип. 59. С. 14-22.

3. Лубко, Д., Шаров, С. *Методи та системи штучного інтелекту*. Мелітополь, 2019. 264 с.

Томашенко Анна

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

науковий керівник: Прадівляна Л. М., к. філол. наук, ст. викладач

ВИКОРИСТАННЯ ПРИЙОМІВ ДРАМАТИЗАЦІЇ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Проблема пошуку ефективних методів викладання іноземних мов, орієнтованих на швидке й легке засвоєння мовного матеріалу та його активізацію у процесі комунікації у різних життєвих ситуаціях, є предметом численного педагогічного дискурсу. Аналіз наукових досліджень та методичної літератури свідчить, що реалізація комунікативного підходу та організація комунікативно-орієнтованого навчання передбачає як результат формування

здібностей індивіда вступати у спілкування, встановлювати контакт, запитувати інформацію та вирішувати поставлені завдання [5, с. 8]. Серед технологій навчання, які впроваджуються у сучасний освітній процес, важливе місце займає інтерактивна гра. У її ході створюються психолого-педагогічні умови, що стимулюють процес розвитку та саморозвитку учнів. З освітнього погляду ігрові інтерактивні технології – це ігри, побудовані на полілогічному, парному чи груповому дослідженні. Однією з найефективніших ігрових технологій є драматизація. Драматизація є елементом театрального мистецтва. Вперше цей методичний прийом був застосований в Англії.

На думку М. Флемінга, до типових прийомів драматизації відносяться ігри для розминки, рольові ігри за задалегідь написаним сценарієм, імпровізовані рольові ігри, а також симуляції [4, с. 97]. На сучасному етапі існують різні підходи до драматизації. К. Брамфіт говорить про пантоміми, рольові драматичні ігри та імпровізації [3, с. 17]. Цей вид роботи близький і зрозумілий учням, оскільки у основі театру лежить гра [2, с. 64]. Учні виявляють невідомий інтерес до постановки вистав англійською мовою. Ігрові активні методи, такі як метод розігрування ролей, дозволяють розкрити акторські навички в учнях, розкріпачити сором'язливих, навчити працювати в команді, привчити до взаємовиручки та співпраці [1, с. 40].

Серед вправ, які мають за мету розвиток саме вільності говоріння, а не граматичної точності висловлювань, можемо виділити цілий ряд завдань, побудованих на принципах драматизації. Вчителі впроваджують різні техніки драматургії, першою із яких можна назвати використання коротких п'єс, які можна швидко прочитати та зрозуміти. П'єси мають тривати 10-15 хвилин, містити лексику відповідного рівня, мати культурне та соціальне значення, яке більшість учнів може зрозуміти і мати мотивацію обговорити ключові питання.

Метод драматизації, який має в своїй основі особисто-орієнтований та діяльнісний підхід до навчання, дозволяє використовувати елементи театру і на уроках, і в позакласних заходах, присвячених англійській мові для виховання творчої особистості учня, і, таким чином, розширює межі соціально-рольової функції людини. Вчитель не просто передає знання, а створює умови, за яких учні вчаться самостійно вирішувати проблеми та розвиватися як мовні особистості.

Список використаної літератури

1. Гнатюк, Л. *Технології міжперсонального спілкування у міжкультурній взаємодії*. Донецьк: Вид-во «Ноулідж», 2013. 336 с.
2. Ковалишина, С. Гра-драматизація як форма позакласної роботи з англійської мови. *Рідна школа*. 2014. Вип. 10. С. 64-68.
3. Brumfit, Ch. J. *Communicative Methodology in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press, 1990. 166 p.
4. Fleming, M. Drama and language teaching: the relevance of Wittgenstein's concept of language game. *Humanizing Language Teaching*. 2006. Vol. 8(4). P. 97-110.
5. McRae, S. *Utilizing the Interactive Reading Model in a Continuing*

Томчук Аліна

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського
науковий керівник: Поп О. Ю., к. пед. наук, ст. викладач*

РОЛЬ ВІЗУАЛЬНОЇ ГРАМОТНОСТІ В НАВЧАННІ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

В умовах сучасного світу візуальна грамотність набуває ключового значення і вимагає спеціальної уваги. Зображення та пікторіальні елементи стають основними засобами комунікації, особливо для молодого покоління. Багато дослідників визнають перевагу мультимодального матеріалу перед текстом. Саме тому сучасний учень має навчитися аналізувати візуальні та пікторіальні елементи, виділяти їхні значення і використовувати навички критичного мислення для конструювання цілісного розуміння [3, с. 20] .

Візуальна грамотність визначається як здатність кодувати та інтерпретувати візуальні повідомлення, а також успішно проводити візуальну комунікацію. Ці навички активізують креативність, інтерпретацію та побудову значень, а також сприяють розвитку індивідуальності, особистого досвіду і розширюють знання. Тому в навчанні англійської мови ми використовуємо принципи аналізу та інтерпретації мультимодального матеріалу. Сьогодні багато дослідників відзначають, що візуальна грамотність має культурне та соціальне значення і може викликати силу уяви та мислення [3, с. 20-21].

Вербальні та візуальні засоби відіграють важливу роль у навчанні іноземної мови, особливо коли мова йде про підвищення лінгвістичної та соціокультурної компетентності. Вербальні засоби, такі як чіткі інструкції, зворотний зв'язок, усна або письмова мова, можуть допомогти учням краще зрозуміти відтінки мови та розвинути свій словниковий запас і граматику. Візуальні засоби, такі як малюнки, діаграми та відео, можуть допомогти учням краще зрозуміти значення нових слів і понять і орієнтуватися в різних культурних контекстах. Використання візуальних матеріалів сприяє розвитку соціокультурної компетентності [2, с. 109-112].

Лінгвосоціокультурна компетентність – здатність і готовність особистості до іншомовного міжкультурного спілкування [1, с. 40]. У процесі формування лінгвосоціокультурної компетентності і вивчення іноземних мов роль механізму передбачення або випередження є важливою. Цей механізм включає в себе планування та використання моделей-опор [3, с. 168]. Важливо підкреслити, що вербальні та візуальні опори, такі як ілюстрації, таблиці, схеми, графіки, карти, відео- та аудіоматеріали, впливають на соціокультурний характер навчання мови. Розуміння цього факту важливо, оскільки матеріали повинні відповідати комунікативним і когнітивним потребам студентів,